

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Om udvidet adgang til pension og hjælp).

(Første behandling findes i tidenden sp. 1934, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 549).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Edel Saunte: I udvalget har vi meget drøftet problemet om rådgivning til enkerne og om, hvilken hjælp det ville være muligt at yde enkerne gennem de nyoprettede revalideringscentre. Vi har i udvalget fået oplysninger — som også fremgår af bilagene til betænkningen — om, hvorledes rådgivningsarbejdet former sig, og jeg tror at turde sige, at vi alle i udvalget synes, at den vej, man nu har fundet frem til i Odense, er en overordentlig farbar vej. Vi er vældig glade for, at det har været muligt at formå ministeren til at stille ændringsforslag, således at loven kommer til at indeholde en direkte opfordring til kommunerne til at tage dette rådgivningsarbejde op. Vi er også meget interesseret i, at revalideringscentrene bringes ind i arbejdet, således at ikke alene de, der allerede er enker, og som trænger til optræning, hjælpes dertil, men at også de kvinder, som bliver enker, og som går åndeligt i stå på grund af choket ved mandens død, bringes i kontakt med arbejdsmarkedet gennem revalideringscentrene og arbejdsanvisningen. Det er for os meget væsentligt, at så mange af disse kvinder som muligt bringes ind i samfundet til almindeligt arbejde, så at de ikke resten af deres tilværelse skal leve af offentlig understøttelse, som er en væsentlig og nødvendig hjælp for mange, men for mange andre i virkeligheden vil være en dårlig hjælp, fordi såvel de selv

og deres hjem og børn som samfundet vil være bedre tjent med, at de kommer ud i erhvervsarbejdet.

Der er enighed i udvalget om at anbefale ændringsforslagene nr. 1 og 2 — det sidstnævnte har vi bragt i forslag — til vedtagelse. Vi har også været enige om at anmode ministeren om at sætte loven i kraft allerede 1. juli i stedet for at vente til 1. oktober. Dette har ministeren tiltrådt ved at stille ændringsforslag nr. 3.

Jeg kan på mit partis vegne udtale, at vi er meget glade for denne forbedring i enke-loven. Vi er ganske overbevist om, at det er de rigtige mennesker, vi kommer til at hjælpe efter det nye forslag.

Søren Andersen: Der er jo enighed om det nye lovforslag om pension og hjælp til enker. Jeg finder ikke anledning til mange bemærkninger, men føler alligevel trang til at sige en lille smule.

Allerførst skal jeg da sige, at det er en god lovgivning, der nu gennemføres. Gennem revalidering får også en række ældre enker lejlighed til at generhverve deres arbejdsevne, samtidig med at nye grupper, der har haft store vanskeligheder, får mulighed for at kunne få pension.

Om ændringsforslagene, af hvilke der er 3, hersker der også almindelig enighed. Lad mig udtrykke min mening om selve dispensationsparagraffen derhen, at jeg tror, den er formet således, at den lader sig administrere på en fornuftig måde, så man får mulighed for at hjælpe visse enker over 50 år, som uden i og for sig direkte at være syge er udslidte, og som, selv efter at revalidering er prøvet, har stor vanskelighed ved at fastholde et arbejde.

Lad mig dernæst også give de nye bestemmelser om vejledning til enker et par ord med på vejen. Vi har i udvalget haft lejlighed til at se, hvorledes vejledningen foregår i visse store bysamfund. Vi har også gennem den nugældende lov haft muligheder, selv om de ikke har været så gode som dér, hvor bykommunen direkte sætter vejledningen i gang, og vi har nok set, at disse muligheder, man hidtil har haft vi for vejledning, ikke er blevet udnyttet tilstrækkeligt. Vi anerkender behovet herfor, idet vi kender masser af tilfælde, hvor enker står rådløse efter mandens død og i mange tilfælde foretager